Diumenge 17 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,44-52): En aquell temps, Jesús digué a la gent: «El regne dels cels és semblant a un tresor amagat en un camp, que, si algun home el troba, l'amaga, i en el seu goig va i ven tot el que té i compra aquell camp.

»També és semblant el regne dels cels a un home comerciant que busca perles fines, i havent trobat una perla de gran valor, va i ven tot el que té i la compra.

»I també el regne dels cels és semblant a una xarxa tirada a la mar i que recull [peixos] de tota mena, i que, quan s'ha emplenat, la porten a la platja, i s'asseuen, i recullen els bons en coves, i els dolents els llancen fora. Així serà a la fi del món: sortiran els àngels i separaran els dolents d'entremig dels justos, i els llançaran al forn del foc: allí hi haurà el plor i el cruixir de dents».

»¿Heu entès totes aquestes coses?». Li diuen: «Sí». I els diu: «Per això, tot escriba instruït en el regne dels cels és semblant a un amo de casa que treu del seu tresor coses noves i velles».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Un tresor amagat en un camp; un home comerciant que busca perles fines»

Mn. Enric PRAT i Jordana
(Sort, Lleida, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens vol ajudar a mirar endins, a trobar quelcom amagat: «El regne dels cels és semblant a un tresor amagat en un camp» (Mt 13,44). Quan parlem de tresor ens referim a quelcom d'un valor excepcional, de la màxima vàlua, no a coses o situacions que, encara que estimades, no deixen d'ésser fugisseres i quincalla barata, com són les satisfaccions i plaers temporals: allò que tanta gent s'extenua cercant al defora, i es desencisa un cop trobat i experimentat.

El tresor que proposa Jesús és colgat al més pregon de la nostra ànima, al nucli mateix del nostre ésser. És el Regne de Déu. Consisteix a trobar-nos amorosament, de manera misteriosa, amb la Font de la vida,

de la bellesa, de la veritat i del bé, i a romandre units a la mateixa Font fins que, acomplert el temps del nostre pelegrinatge, i lliures de tota bijuteria inútil, el Regne del cel que hem buscat al nostre cor i hem conreat en la fe i en l'amor, s'esbadelli com una flor i aparegui la lluïssor del tresor amagat.

Alguns, com sant Pau o el mateix bon lladre, s'han topat amb el Regne de Déu sobtadament o de manera impensada, perquè els camins del Senyor són infinits, però normalment, per arribar a descobrir el tresor, cal buscar-lo intencionadament: «També és semblant el regne dels cels a un home comerciant que busca perles fines» (Mt 13,45). Potser aquest tresor només és trobat per aquells que no es donen fàcilment per satisfets, pels qui no s'acontenten amb poca cosa, pels idealistes, pels aventurers.

En l'ordre temporal, dels inquiets i inconformistes en diem persones ambicioses, i en el món de l'esperit, són els sants. Ells estan disposats a vendre-ho tot per tal de comprar el camp, com ho diu sant Joan de la Creu: «Per a venir a posseir-ho tot, no vulguis posseir quelcom en res».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Considereu, fills meus: el tresor de l'home cristià no està a la terra, sinó en el cel. Per això, el nostre pensament ha d'estar sempre orientat cap a allà on està el nostre tresor» (Sant Joan Mª Vianney)

- «La persona de Jesús es el tresor amagat, és Ell la perla de gran valor. Ell és el descobriment fonamental, que pot donar un gir decisiu a la nostra vida, omplint-la de significat» (Francesc)

- «(...) La fe dels fidels és la fe de l'Església rebuda dels apòstols, tresor de vida que s'enriqueix quan és participat» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 949)